

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem ve věci

žalobkyně: V. J.,
bytem X
zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Ledčická 15, 184 00 Praha 8

proti
žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje,
se sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 12. 2. 2018, č. j. JMK 24449/2018, sp. zn. S-JMK
21549/2018/OD/Kš,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladu řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se včasně podanou žalobou, doručenou Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“ či „zdejší soud“), domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Židlochovice, odboru dopravy (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 15. 1. 2018, č. j. 105626/2017 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), podle ustanovení § 92 odst. 1

zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto jako opožděné. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně shledána vinnou

ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „silniční zákon“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 silničního zákona, kterého se dopustila tím, že jako provozovatel motorového vozidla reg. zn. X v rozporu s ustanovením

§ 10 silničního zákona nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená silničním zákonem, když bylo automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích zjištěno, že dne 10. 7. 2017 v 19:07 hod v Židlochovicích na ulici Tyršova č. p. 611 blíže neustanovený řidič vozidla reg. zn. X překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h, když v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, jel rychlostí 60 km/h, resp. 57 km/h (dle toleranční odchylky měření 3 km/h, viz evropská směrnice č. 75/443/EHS a zákona č. 505/1990 Sb.). Tím došlo k porušení ustanovení § 18 odst. 4 silničního zákona a spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 silničního zákona.

3. Za spáchání správního deliktu byla žalobkyni podle ustanovení § 125f odst. 4 ve vazbě na ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) silničního zákona uložena sankce ve formě pokuty ve výši 1 500,- Kč, a současně jí byla podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb. uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1 000,- Kč.

II. Žaloba

4. V žalobě ze dne 12. 4. 2018, doručené krajskému soudu téhož dne, brojila žalobkyně proti napadenému, jakož i prvostupňovému, rozhodnutí následujícími námitkami.
5. Žalobkyně předně po zpětné kontrole uznala, že k doručení prvostupňového rozhodnutí došlo dne 15. 1. 2018, a nespороvala ani to, že k podání odvolání došlo dne 31. 1. 2018, tedy 16. den po doručení rozhodnutí. Na první pohled se tedy odvolání žalobkyně jeví jako opožděné. Závěr o opožděnosti odvolání je však nesprávný s ohledem na další závažné okolnosti. V prvostupňovém rozhodnutí je totiž ve výrokové části v rozporu se skutečností uveden jako den vypravení datum 16. 1. 2018, avšak ve skutečnosti došlo k vypravení rozhodnutí již dne 15. 1. 2018. Žalobkyně přitom jako osoba bez právního vzdělání poté, co jí prvostupňové rozhodnutí došlo, jej přeposlala svému právníkovi s žádostí o radu, co dále ve věci činit. Právník žalobkyni poradil, že má v patnáctidenní lhůtě podat odvolání, přičemž na základě zaslání rozhodnutí žalobkyni potvrdil, že lhůta k podání nemůže uplynout dříve, než 31. 1. 2018, protože se z prvostupňového rozhodnutí podávalo, že k jeho vypravení došlo dne 16. 1. 2018, a tedy ani k jeho doručení nemohlo dojít dříve, než

právě 16. 1. 2018. Z logiky věci totiž dle žalobkyně vyplývá, že rozhodnutí nemůže být doručeno dříve, než je vypraveno, resp. vydáno.

6. Správní orgán tedy pochybil, pokud na rozhodnutí vyznačil jako datum vypravení datum pozdější, než datum dne, kdy došlo k vydání rozhodnutí. Tímto pochybením pak byla žalobkyně uvedena v omyl a pouze v důsledku tohoto pochybení správního orgánu tak žalobkyně podala odvolání opožděně. Žalobkyně nastalou situaci připodobnila k tomu, když správní orgán uvede v rozhodnutí nesprávné poučení podle ustanovení § 68 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), což má v souladu s ustanovením § 83 odst. 2 správního řádu za následek, že odvolání lze podat do 15 dnů ode dne oznámení opravného usnesení podle ustanovení § 70 věty první správního řádu, bylo-li vydáno, nejpozději však do 90 ode dne oznámení rozhodnutí.
7. Žalobkyně zastávala názor, že její odvolání nebylo spravedlivé posuzovat jako opožděné, neboť odvolání podala 16. den odvolací lhůty výhradně kvůli pochybení správního orgánu, který ji uvedl v omyl ohledně toho, kdy bylo rozhodnutí vypraveno (tedy vydáno). Dle žalobkyně je legitimní vycházet při výpočtu odvolací lhůty z toho, že údaj o vypravení rozhodnutí odpovídá skutečnosti, neboť se jedná o výrokovou část rozhodnutí, a tomuto svědčí presumpce správnosti, neboť se jedná o veřejnou listinu. V této souvislosti žalobkyně odkázala na nález Ústavního soudu ze dne 2. 4. 1998, sp. zn. III. ÚS 456/97, a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 12. 2005, č. j. 3 As 33/2005 – 80, a ze dne 7. 2. 2007, sp. zn. 3 As 71/2006.
8. Pokud by bylo dovozeno, že žalobkyně nemá právo na provedení odvolacího řízení a tedy dosažení přezkumu prvostupňového rozhodnutí, těžil by správní orgán ze svého protiprávního činu, neboť nezákonným vyznačením data vypravení (vydání) rozhodnutí by dosáhl toho, že jeho rozhodnutí nelze přezkumu odvolacího orgánu podrobit.
9. Žalobkyně považovala za nepřijatelné, aby bylo jeho odvolání posuzováno jako opožděné, když výhradní příčinou toho, že odvolání bylo podáno 16. den od doručení prvostupňového rozhodnutí, je skutečnost, že správní orgán postupoval nezákonně, když v předmětném rozhodnutí vyznačil nesprávně datum jeho vypravení (vydání). Není proto přípustné, aby nesprávný procesní postup správního orgánu šel k tíži účastníka řízení.
10. Žalobkyně a její zástupce rovněž nesouhlasili se zveřejňováním jejich osobních údajů na webu Nejvyššího správního soudu a žádali naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci.
11. Závěrem žalobkyně navrhla, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 5. 6. 2018 s podanou žalobou nesouhlasil, napadené rozhodnutí považoval za správné a odůvodněné a byl toho názoru, že správní orgány obou stupňů postupovaly při svém rozhodování zcela v souladu s platnou právní úpravou. K jednotlivým žalobním námitkám uvedl následující.

13. K prvé žalobní námitce odkázal žalovaný na znění ustanovení § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu a na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 1. 2018, č. j. 8 As 255/2017 – 49. Žalovaný považoval chybně uvedené datum v kolonce „vypraveno dne“ za zřejmou nesprávnost, která s ohledem na den doručení do datové schránky byla patrná. Žalobkyně byla v rozhodnutí poučena, že proti rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. To, jestli bylo na rozhodnutí uvedeno datum vypravení, které nesouhlasí s faktickým dnem vypravení, tedy nemá vliv na běh lhůty, ve které měla žalobkyně možnost podat odvolání.
14. Podaná žaloba tedy dle žalovaného nebyla důvodná. Napadené rozhodnutí vycházelo ze zcela spolehlivě a přesně zjištěného skutkového stavu věci, k jeho vydání byly shromážděny naprosto dostatečné podklady, zjištěný skutkový stav byl správně právně posouzen, v řízení před správním orgánem nedošlo k porušení práv žalobkyně. Žalobkyně nebyla napadeným rozhodnutím zkrácena na svých právech.
15. Závěrem proto navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Replika žalobkyně

16. Žalobkyně ve své replice ze dne 18. 6. 2019 zopakovala, že rozhodnutí obsahovalo nesprávnou informaci o tom, kdy bylo rozhodnutí vypraveno, protože ve výrokové části rozhodnutí mělo dojít k jeho vypravení o den později, než bylo rozhodnutí vypraveno a doručeno. Mělo by tedy dojít k vydání opravného usnesení, kdy by žalobkyně měla možnost znovu podat odvolání. Považovat její odvolání za takového stavu za opožděné považovala žalobkyně za přepjatě formalistické.
17. Žalobkyně nepopřela, že se mohla omylu vyvarovat, pokud by si z informačního systému datových schránek stáhla doručenkou a ověřila z ní datum doručení. Žalobkyně však mohla také legitimně spoléhat na správnost údaje o vypravení rozhodnutí (a na základě něj vypočítat odvolací lhůtu), neboť tomuto údaji svědčí presumpce správnosti a rozhodnutí nemůže být doručeno dříve, než je vypraveno. K podání odvolání 16. dne od doručení tedy došlo výhradně kvůli zjevnému pochybení správního orgánu, který v rozhodnutí uvedl nepravdivé datum vypravení rozhodnutí, což nemůže být žalobkyni kladeno k tíži.
18. Právník žalobkyně se jí pokusil vysvětlit, jak z informačního systému datových schránek stáhnout doručenkou, nicméně se to ukázalo být nad aktuální technické možnosti žalobkyně, která nebyla u notebooku, kde má uloženo heslo k datové schránce. Proto jí doporučil spoléhat se při výpočtu odvolací lhůty na správnost údaje o vypravení rozhodnutí.
19. Žalovaný přitom nijak nevysvětlil, jak je možné, že došlo k doručení rozhodnutí dříve, než bylo podle údaje v rozhodnutí obsaženém vůbec vypraveno. Žalobkyně se proto dovolávala principu, že chybné poučení ze strany správního orgánu o lhůtě nemůže vést k závěru, že lhůta nebyla zachována. Datum vypravení v rozhodnutí považovala žalobkyně za součást poučení o odvolací lhůtě, neboť je v praxi časté a spolehlivé počítat lhůtu právě od vypravení rozhodnutí, protože často není k dispozici informace o skutečném datu doručení. V takových případech zbývá právě počítat lhůtu k odvolání od data vypravení. V této

souvislosti

žalobkyně odkázala na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2009, č. j. 6 As 35/2009 – 96. Za poučení je tedy nutné považovat i údaj o vypravení písemnosti, protože v praxi může sloužit ke spolehlivému určení odvolací lhůty, není-li známo datum doručení rozhodnutí, kdy se z opatrnosti stanoví jako datum doručení rozhodnutí datum vypravení. V opačném případě mohou správní orgány účelovým uváděním nesprávných dat vypravení dosáhnout toho, že mnoho odvolání bude podáno opožděně, neboť v praxi skutečně často není známo datum doručení, protože pro běžné osoby tato informace není tak důležitá, jakou důležitosti má datu doručení rozhodnutí v právu, a proto si neuchovávají obálky od doručených písemností a nestahují doručky z informačního systému datových schránek. Je proto třeba vycházet z konstantní judikatury Ústavního soudu, která chyby v poučování účastníka vykládá vždy k tíži orgánu veřejné moci. S uvedenými názory se ztotožnil ve svých rozhodnutích rovněž Nejvyšší správní soud.

20. Závěrem žalobkyně a její zástupce obsáhle doplnili svůj nesouhlas s vyvěšením jejich osobních údajů na webu Nejvyššího správního soudu.

V. Posouzení věci krajským soudem

21. Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
22. Napadené rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 1, § 65 a následujících s.ř.s. v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
23. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).
24. V dané věci se žalobkyně podanou žalobou domáhala přezkoumání rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně pro opožděnost. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu rozhodnutí, jímž správní orgán zamítl odvolání jako opožděné, soud přezkoumá pouze z procesního hlediska, to znamená, zda bylo odvolání důvodně zamítnuto jako opožděné či nikoliv, tedy zda odvolatel byl či nebyl zkrácen na svém veřejném subjektivním právu na přezkoumání prvostupňového rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2008, sp. zn. 2 As 53/2007). Z výše uvedeného vyplývá, že rámec soudního přezkumu rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání pro opožděnost, tvoří pouze uvedená skutečnost. Optikou tohoto názoru nahlížel soud i na souzenou věc.
25. Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud při svém rozhodování vyšel z následujících skutečností, úvah a závěrů.
26. Soud považoval za vhodné nejprve stručně rekapitulovat skutečnosti podstatné pro nyní posuzovanou věc. Ze správního spisu bylo zdejším soudem zjištěno, že na

prvostupňovém rozhodnutí zařazeném na č. 1. 15 správního spisu správního orgánu I. stupně bylo ručně opraveno datum vydání, jakož i datum vypravení prvostupňového rozhodnutí, a to na datum 15. 1. 2018. Na prvostupňovém rozhodnutí, které bylo přiložené žalobkyní k žalobě, je přitom jako datum vydání rozhodnutí uvedeno datum 15. 1. 2018 a v kolonce „VYPRAVENO“ datum 16. 1. 2018. Dle přiložené doručky bylo prvostupňové rozhodnutí zasláno žalobkyni do datové schránky dne 15. 1. 2018 v 14:40 hod, ve stejný okamžik byla zpráva dodána do datové schránky žalobkyně, přičemž k doručení prvostupňového rozhodnutí došlo rovněž dne 15. 1. 2018 dne 14:43 hod.

27. Dne 1. 2. 2018 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno odvolání žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí. Odvolání bylo doručováno jako doporučené psaní, přičemž k jeho podání došlo dle vylepené informace České pošty s.p. dne 31. 1. 2018. Žalovaný poté toto odvolání žalobkyně jako opožděné zamítl s odůvodněním, že aby bylo odvolání podáno včas, muselo být odvolání podáno nejpozději dne 30. 1. 2018.
28. Mezi stranami není sporné, že na prvostupňovém rozhodnutí bylo v kolonce „VYPRAVENO“ uvedeno datum 16. 1. 2018, ačkoliv bylo prvostupňové rozhodnutí vypraveno a do datové schránky žalobkyně doručeno dne 15. 1. 2018. V případě žalobkyně tedy vyvstává k posouzení otázka, zda žalovaný postupoval zákonně, zamítl-li odvolání žalobkyně pro opožděnost. Podle žalobkyně žalovaný nesprávně posoudil, od kterého dne bylo možné počítat lhůtu k podání odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Této námitce však nelze přisvědčit.
29. Dle ustanovení § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu se vydáním rozhodnutí rozumí *předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: „Vypraveno dne:“.*
30. Podle ustanovení § 72 odst. 1 správního řádu se rozhodnutí účastníkům oznamuje *doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením. Nestanoví-li zákon jinak, má ústní vyhlášení účinky oznámení pouze v případě, že se účastník současně vzdá nároku na doručení písemného vyhotovení rozhodnutí. Tato skutečnost se poznamená do spisu.*
31. Podle ustanovení 83 odst. 1 správního řádu *odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty.*
32. Podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu platí, že pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, *případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin.*
33. Pro počítání lhůt pro provedení úkonu správní řád v ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) stanoví, že lhůta je zachována, *je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta*

zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.

34. Podle ustanovení § 40 odst. 2 správního řádu se v pochybnostech *lhůta považuje za zachovanou, dokud se neprokáže opak.*
35. Z citovaného ustanovení § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu je patrné, že k tomu, aby bylo rozhodnutí vydáno, je nejprve zapotřebí, aby správní orgán stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí předal k doručení (tj. např. předání k doručení prostřednictvím veřejné datové sítě či předání provozovateli poštovních služeb). Zásadní je tedy samotné fyzické předání stejnopisu k doručení, vyznačení uvedených slov (tj. „Vypraveno dne“) tuto skutečnost pouze doprovází (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 1. 2018, č. j. 8 As 255/2017 – 49). Rozhodným datem pro vydání rozhodnutí je tak den uvedený na doložce o vypravení písemnosti, nikoli datum vyhotovení či vydání rozhodnutí uvedené na písemnosti, jak se mylně domnívá žalobkyně. Přitom je nutné poznamenat, že i v případě, že by na rozhodnutí doručeném žalobkyni tento údaj vyznačen vůbec nebyl, nejednalo by se o skutečnost, která by měla dopad do jejích práv.
36. Nadto soud upozorňuje, že datum vypravení rozhodnutí nemusí být vždy totožné s datem doručení rozhodnutí, když mezi těmito daty může být prodleva v závislosti na zvoleném způsobu doručování (v tomto případě je okamžik doručení závislý na okamžiku přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, případně na fikci doručení). Pro posouzení počátku běhu odvolací lhůty přitom není rozhodné datum vypravení rozhodnutí, nýbrž ve smyslu ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu toliko datum jeho oznámení. Dle doručanky ke stejnopisu prvostupňového rozhodnutí, které bylo doručováno žalobkyni do datové schránky, je přitom nepochybné (přičemž tato skutečnost nebyla žalobkyní nikterak zpochybněna), že prvostupňové rozhodnutí jí bylo doručeno do datové schránky již dne 15. 1. 2018. Dne 15. 1. 2018 tedy bylo žalobkyni oznámeno prvostupňové rozhodnutí. V tomto ohledu je nutnost mít na paměti, že o svá práva je nezbytné dbát v duchu římské zásady *vigilantibus iura scripta sunt*, aneb zákony jsou psány pro bdělé. Žalobkyně si tedy měla být vědoma okamžiku, kdy jí bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno, neboť toto datum bylo rozhodné pro počátek lhůty k podání odvolání. Jestliže si však žalobkyně svá práva dostatečně nestřežila a ze své datové schránky si současně s doručeným prvostupňovým rozhodnutím nestáhla taktéž doručenkou k předmětné písemnosti, přičemž spoléhala na datum vyznačené na prvostupňovém rozhodnutí, nelze tuto skutečnost klást k tíži správních orgánů, nýbrž žalobkyně samotné. Ani tvrzená skutečnost, že žalobkyně nebyla schopna z důvodu absence nezbytných technických prostředků zpětně stáhnout doručenkou k datové zprávě, není pro posouzení věci nikterak rozhodná. Jestliže si žalobkyně zřídila datovou schránku, musela být současně srozuměna s tím, jakým způsobem se obsluhuje. Ze své vlastní činnosti je nadto zdejšímu soudu známo, že proces stažení detailu doručanky není úkonem nikterak složitým, nýbrž snadno zvládnutelným běžným uživatelem, přičemž se detail doručanky vždy nachází přímo v detailu doručené zprávy a odkaz na jeho stažení je velmi zřetelný. Pokud si tedy žalobkyně nezajistila, aby byla schopna zpětně doručenkou k dodané datové zprávě stáhnout a ověřit si tak datum doručení (resp. oznámení) prvostupňového rozhodnutí, nelze negativní důsledky s tímto jednáním spojené přenášet na správní orgány.

37. Krajský soud přitom rozhodně nezastírá, že uvedení nesprávného data vypravení na prvostupňovém rozhodnutí je jistě pochybením správního orgánu I. stupně, nicméně jej lze označit za pouhou chybu psaní správního orgánu, která nemá žádný vliv na zákonnost napadeného, respektive prvostupňového, rozhodnutí. Soud v tomto směru odkazuje na závěry Nejvyššího správního soudu v rozhodnutí ze dne 04.06.2009, č.j. 9 As 72/2008-69, kdy tento uvedl: „Na druhou stranu však nelze konstatovat, že každé procesní pochybení správního orgánu, resp. podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, má bez dalšího za následek závěr o nezákonnosti rozhodnutí ve věci samé a tedy i o důvodnosti podané žaloby. Vždy je třeba zkoumat, zda to které porušení vede rovněž ke zkrácení subjektivních veřejných práv žalobce, k němuž může dojít nejenom porušením procesních práv účastníka řízení, ale též nesprávnou aplikací hmotněprávních předpisů.“ Soud v posuzovaném případě nepřehlédl, že byla žalobkyně v prvostupňovém rozhodnutí řádně poučena, že proti rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Žalobkyně si přitom měla být s ohledem na datum doručení prvostupňového rozhodnutí do její datové schránky vědoma toho, že právě tímto dnem jí bylo rozhodnutí oznámeno a od tohoto data jí běží lhůta k podání odvolání. To, jestli bylo na prvostupňovém rozhodnutí uvedeno chybné datum jeho vypravení, které nesouhlasilo se skutečným dnem jeho vypravení, nemělo žádný vliv na běh lhůty, ve které měla žalobkyně možnost podat proti rozhodnutí odvolání, neboť rozhodnou skutečností pro počátek běhu lhůty k podání odvolání je oznámení prvostupňového rozhodnutí, v tomto případě doručení písemnosti do datové schránky. Lze tedy uzavřít, že pochybení správního orgánu I. stupně nemělo negativní dopad do práv žalobkyně.
38. Žalobkyně dále v této souvislosti namítala, že údaj o vypravení písemnosti je nutné považovat za poučení, protože v praxi může sloužit ke spolehlivému určení odvolací lhůty, není-li známo datum doručení rozhodnutí. Krajský soud nejprve uvádí, že obligatorní náležitosti poučení o opravném prostředku proti rozhodnutí správního orgánu jsou zakotveny v ustanovení § 68 odst. 5 správního řádu, který stanovuje, že se v poučení uvede, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se odvolání podává. Co se týče poučení uvedeného v prvostupňovém rozhodnutí, to všechny zákonné náležitosti obsahuje. Z dikce daného ustanovení přitom nevyplývá, že by součástí poučení měl být i údaj o vypravení prvostupňového rozhodnutí za účelem určení odvolací lhůty. Krajský soud opakuje, že rozhodující a jediné právně významnou skutečností pro určení počátku běhu odvolací lhůty je totiž samotné doručení prvostupňového rozhodnutí, tj. jeho oznámení. O této skutečnosti přitom byla žalobkyně řádně poučena v prvostupňovém rozhodnutí, ve kterém bylo uvedeno: „Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení k odboru dopravy Krajskému úřadu Jihomoravského kraje podáním u zdejšího správního orgánu.“ Správní orgán je tedy odpovědný za to, jakým způsobem a komu písemnost doručil. V tomto ohledu přitom nelze vedení a obsahu správního spisu cokoliv vytknout, neboť správní spis obsahuje doklady o doručení všech žalobkyni zasílaných písemností, mj. doručenky z datové schránky k prvostupňovému rozhodnutí zaslanému žalobkyni. I tato žalobní námitka proto byla vyhodnocena jako nedůvodná.

39. S ohledem na vše výše uvedené lze dle krajského soudu uzavřít, že od data doručení písemnosti do datové schránky, tj. od data 15. 1. 2018 (resp. ode dne následujícího), běžela zákonná patnáctidenní lhůta pro podání odvolání, která v souladu s ustanovením § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu uplynula dne 30. 1. 2018. Vzhledem k tomu, že odvolání bylo žalobkyní předáno k přepravě dne 31. 1. 2018, nebylo podáno v odvolací lhůtě a bylo tedy opožděné.
40. Pokud žalobkyně nesouhlasí, aby rozhodnutí soudu bylo publikováno na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu způsobem, ze kterého by se z textu zveřejněného rozhodnutí podávalo jméno i příjmení žalobkyně, případně její iniciály, tak na tuto argumentaci nepřísluší zdejšímu soudu reagovat, neboť předmětem přezkumu v této věci není otázka případné zákonnosti postupu Nejvyššího správního soudu při zveřejňování rozsudků správních soudů na jeho internetových stránkách.

VI. Závěr a náklady řízení

41. Optikou shora učiněného náhledu je proto zřejmé, že postup žalovaného nevybočil z rámce zákonem stanovených právních hledisek, v odůvodnění rozhodnutí jsou správně posouzeny rozhodující právní i faktické skutečnosti, z nichž žalovaný vycházel, skutková zjištění jsou přehledně a srozumitelně uvedena a vyplývají z uvedených důkazů. Skutkový stav věci byl tedy zjištěn v souladu s ustanovením § 3 správního řádu. Soud neshledal ve správním řízení žádná procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé.
42. Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
43. Výroky II. a III. o náhradě nákladů řízení jsou odůvodněny ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti a žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, pročez nemá právo na náhradu nákladů řízení.
44. Soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. dubna 2020

JUDr. Petr Polách, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.